

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci navrhovatele: **Z. S.**, zastoupen JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem se sídlem Masarykovo nám. 91/28, Karviná, proti odpůrci: **Město Šlapanice**, se sídlem Masarykovo náměstí 100/7, Šlapanice, zastoupen Mgr. Ing. Jánem Bahýľem, advokátem se sídlem Kotlářská 912/29, Brno, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2023, č. j. 64 A 3/2023-79,

t a k t o :

Návrh odpůrce na vydání předběžného opatření **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše označeným rozsudkem Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) zrušil část územního plánu města Šlapanice vydaného dne 15. 6. 2022, který nabyl účinnosti dne 13. 8. 2022, a to ve vztahu k pozemku p. č. X v k. ú. Š., s výjimkou veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury vymezené v územním plánu pod č. X.

[2] Odpůrce (dále též „stěžovatel“) tento rozsudek napadl kasační stížností, se kterou spojil návrh na vydání předběžného opatření. Tímto návrhem se domáhá odložení právních účinků napadeného rozsudku, u kterého dle stěžovatele není zřejmé, kdy nastanou, neboť na straně krajského soudu došlo k pochybení ve výroku, který je tak zcela zjevně nezákonným. Stěžovatel v této souvislosti krajskému soudu vytýká, že ve výroku neurčil, k jakému dni se část územního plánu ruší, respektive že neodložil účinky zrušujícího rozsudku tak, aby měl stěžovatel dostatek času pro nahrazení rušené regulace. Na daném území tak vzniklo „bílé místo“ bez regulace.

[3] Navrhovatel se k návrhu na vydání předběžného opatření v poskytnuté lhůtě nevyjádřil.

[4] Nejvyšší správní soud může, byl-li *podán návrh na zabájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro brozící vážnou újmu [...]* na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet [§ 38 odst. 1, věta první, ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)].

[5] Jakkoliv se stěžovatel fakticky domáhá odkladného účinku (jehož přiznání je možné navrhnout i v tomto řízení – viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015-182, odst. [45] až [49]), svůj návrh výslovně označil jako návrh na vydání předběžného opatření, a jako takový jej tedy Nejvyšší správní soud posuzoval (obdobně viz usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 9 Afs 223/2022-47).

[6] Nejdříve je důležité připomenout, že povinností účastníka řízení navrhujícího předběžné opatření je dostatečně konkrétně tvrdit hrozící vážnou újmu a takovou újmu odpovídajícím způsobem osvědčit (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2022, č. j. 10 As 245/2022-45). Vážnou újmu je nutno zejména rozumět „*takový zásah do právní sféry účastníka, [...] který představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS).

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel povinnost dostatečně konkrétně tvrdit hrozící vážnou újmu a takovou újmu odpovídajícím způsobem osvědčit nesplnil, a proto nelze jeho návrhu vyhovět. Stěžovatel v tomto směru pouze obecně upozorňuje na to, že v důsledku pravomocného rozsudku krajského soudu vznikne v jeho územním plánu „bílé místo“, tedy právní stav, kdy došlo ke zrušení části územní regulace. Stěžovatel tak vůbec neuvedl, natož blíže podložil, v čem daný zásah do územního plánu naplňuje kritérium vážné újmy ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. Kasační soud přitom vážnou újmu v kontextu zásahu do územního plánu pravomocným rozsudkem krajského soudu ani sám neshledal. Nad rámec nutného odůvodnění lze dodat, že vznik „bílého místa“ v důsledku zásahu krajského soudu, který se podle § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) pojil s povinností stěžovatele bezodkladně rozhodnout o pořízení změny územního plánu, sám o sobě nezakládá důvod pro odložení účinků napadeného rozsudku krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2023, č. j. 9 As 119/2023-37, či ze dne 19. 1. 2023, č. j. 3 As 314/2022-62).

[8] Jelikož stěžovatel nedostatečně tvrdil hrozící vážnou újmu, a nesplnil tak jeden ze zákonných požadavků pro vydání předběžného opatření, jeho návrh Nejvyšší správní soud zamítl. Pro úplnost lze dodat, že i kdyby návrh posoudil jako návrh na přiznání odkladného účinku, stěžovatel by nemohl být za tohoto stavu řízení úspěšný, jelikož § 73 odst. 2 s. ř. s., týkající se odkladného účinku, aplikovaný na základě § 107, věty druhé, s. ř. s., taktéž vyžaduje *nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám*.

[9] Nejvyšší správní soud podotýká, že tímto rozhodnutím nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2024

pokračování

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu